

מלחמה בין היהלומנים

נשיא בורסת היהלומנים, משה שניצר, יצא לקרב נגד יומי הבורסה החדשה: בשבוע שעבר הודיעה הנהלת הבורסה כי לחבריה אסור יהיה להיות חברים גם בבורסת היהלומנים החדשה.

הודעה זו עוררה זעם בין יהלומנים רבים מחברי הבורסה הנוכחית, המעוניינים גם להיות חברים גם בבורסה החדשה. יומי הבורסה החדשה מכינים עתה את אולם הבורסה, והתקשרו כבר עם בעלי מקצוע לניהולה. הם מבטיחים לגבות מה חברים מיסים סבירים, לא סכומים אסטרונומיים כפי שהטילה הנהלתו של שניצר.

נשיא שניצר מיסים דקונים

חילופי גברי

בניי שוול"י

דני שפירא, שהיה עד לאחרונה האיש המרכזי בסוכנות נשיונל היפנית הנוודעה, עבר לעסק חדש: תינוקיה, לייצור רהיטי-לדים.

מאחורי הקלעים של תינוקיה ניצב מנחם ים-שחור, לשעבר מנכ"ל בנק אגודת ישראל וכיום בעל מיפעל-הרהיטיים המצליח בנה, קובים.

דני, שבעבר היה מיוזמיה של חברת-החקירות מוקד, עזב את נשיונל בגלל סיכסוך עם בעל העסק, יורם גיל. גיל טען בתחילה, כי דני ניהל את העסק שלא כשורה — אולם חדל מטענתו זו חיש מהר.

עתה משקיע גיל בהרחבת הסוכנות הנמצאת בתל-אביב, קנה את השטח שלידה.

משפחת גיל עשתה כסף רב בשנות הבולמוס לטלוויזיות, כאשר לארץ הוב"או מכשירים רבים. אחר החלה המשפחה לספק חלקי הרכבה למפעלים ש-הרכיבו טלוויזיות בישראל. כאשר שכך גל הגאות של הטלוויזיות, עברו ליבוא מוצרי אלקטרוניקה מיפן.

מה שווה הפיקוח על המחירים?

לדעת 62% מציבור הצרכנים בארץ — הפיקוח על המחירים אינו שווה. רק 5% סבורים כי הפיקוח מוצלח.

למסקנה זו הגיע מישאל דעתי-הקהל שערכה חברת דרף. המישאל הראה גם כי רק 32.5% מהנשאלים ידעו מה היו מחירי המוצרים ערב ההקפאה, ואילו ל-36% לא היה מושג על כך.

55% מהנשאלים לא ידעו היכן להתלונן על הפקעות מחירים, אולם מתוך 45% שידעו, הצהירו רק כמחצית — 41%, כי אכן יתלוננו, אם ייתקלו בהפקעות.

הקלות מיסים ל"נשר"

מרכז ההשקעות של משרד האוצר נענה לבקשת מיפעל המלט נשר, הסכים להעניק מעמד של מיפעל מוכר להרחבת המיפעל הישן. מעמד זה מקנה הקלות רבות במיסוי.

ההחלטה קובעת כי הוחלט לראות כמיפעל מוכר את 12 מיליון הלירות שיושקעו בהרחבת המיפעל בחיפה. התנאי לאישור: שמחצית ההשקעה תבוא מהון מניות נפרע.

אם יקויים תנאי זה, יקבל המיפעל גם פטור ממיסים עקיפים.

הקץ לבקבוק

החד-פעמי?

התחרות העזה בין שני מיפעלי ייצור הבקבוקים הישראליים, פניציה (של קבוצת כור) וטמפו (של משה בורנשטיין), עתידה להיות מוכרעת בארה"ב.

פניציה, הוותיק בין השניים, יצר כל השנים את הבקבוק המסורתי, שנודע לשימוש חוזר. כאשר נכנס טמפו גם לייצור בקבוקים, במיפעלו החדש בירוס, הלך בעיקבות מה שהיה אז, לפני עשר שנים, הול החדש: ייצור בקבוקים לשימוש חד-פעמי.

הבקבוק החד-פעמי כבש אז את ארץ-צות-הברית, וטמפו, שייצר את בקבוקיו אלה בעיקר ליצואנים, כבש במהירות נתח רציני מהשוק הישראלי, היכה את פניציה שוק על ירך.

למרות זאת, המשיך פניציה בייצור הבקבוק לשימוש-חוזר. בימים אלה, נראה כי האופנה עשתה תפנית: בארה"ב גוררת המדינה לחזור לבקבוק לשימוש חוזר. מדינת אורגון היתה הראשונה שאסרה על שימוש בבקבוקים חד-פעמיים, וכן בי קומפסאות-פח למשקאות. הסיבה: עליית מחירי הפח והזכוכית מחד, והפגיעה בשימור איכות הסביבה, מאידך.

בעיקבות אורגון הלכה גם רומונט, ולאחרונה הציע הסנטור מארק האטפילד לחקוק חוק פדראלי דומה, שיחייב את כל מדינות ארה"ב.

לחוק יש סיכויים להתקבל, שכן לי חסידי שימור איכות הסביבה יש משקל רב עתה בארצות-הברית. אם יתקבל — יקיץ הקץ על הבקבוק החד-פעמי בארץ-צות-הברית, והדבר יגוע קשות בייצור הבקבוקים של טמפו.

ירושה של מליארדים

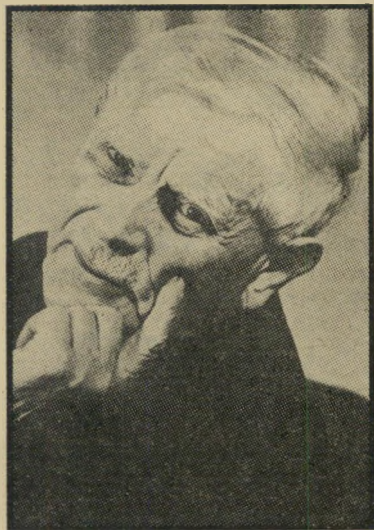

הרתן ברציון — חצי מליארד

בימים אלה השלימו יורשיו של נחום זאב ויליאמס את חלוקת רכוש המיליארדים שלו ביניהם. החלוקה בוצעה בשיתוף-פעולה מלא, בצורה שלא הפגום ברכוש.

הרכוש של ויליאמס, בעל ההון היהודי-בריטי הנודע, נאמד במאות מיליוני לירות שטרלינג, והוא מתחלק בין ארבע בנותיו של המנוח.

האחת נשואה להרי לנדי, אשר התמנה עתה כמנהל בכל החברות במקומו של ויליאמס. לנדי הוא מיליונר אנגלי בזכות

הרתן ויליאמס — לכל בת

עצמו, שניהל את עסקיו של ויליאמס עוד בחייו.

בת שנייה נשואה באנגליה, לעורר-הדין הנרי פולארד, ואינה קשורה בעסקי המשפחה. שתי בנות נוספות גרות בארץ: ה"אחת נשואה לנחום לוי, והשנייה, מוניקה, לעורר-הדין יהושע ברציון, המנהל את בנק ישראל-בריטניה.

הרכוש שהותיר ויליאמס כולל את ה"בנק עצמו, שמאזנו האחרון הסתכם ביותר מחצי-מיליארד ל"י. חברת-הנכסים בשם לונדון סיטי אנד וסטקליף פרופרטיס, שי רכושה נאמד ב-610 מיליון ל"י, חברת הביטוח הלאומית, שנכסיה מגיעים ל-138 מיליון, וחברת הביטוח סנטיאגו, שנכסיה מסתכמים ב-200 מיליון ל"י.

המאזן של קבוצת ויליאמס מגיע ל-1.8 מיליארד ל"י.

התקפה נוספת

על דנון

יוסף דנון רק נחלץ מההתקפה הראשונה עליו — וכבר הוא עומד בימים אלה בהתקפה שנייה.

ההתקפה הראשונה על דנון אירעה כאשר חברת מאיר להשקעות השקיעה בפירסומים רעשיניים, לפיהם היא איימה על דנון בפשיטת-רגל.

ימים ספורים לאחר פירסומים אלה, נאלצה מאיר להשקעות להשקיע שנית בפירסומים. הפעם, היו אלה פירסומי-התנצלות על הפירסומים הראשונים.

הרקע להתקפה נגד דנון: מנהל חברת מאיר הינו לא אחר מאשר זלמן שובל, (החברה קרוייה עליש-מרדכי מאיר, אבי אשתו של שובל) מראשי הרשימה הממלכתית. דנון היה מראשי המורדים בשובל והורוביץ, התנגד לרצונם של אלה להתמזג עם גח"ל.

עתה, נפתחה על דנון מיתקפה שנייה: ר.צ. חברה להשכרת-רכב, הטילה עיקולים על רכושו של דנון, אשר קנה ממנה שלוש מכוניות מיסחריות עבור חברתו, שירותי חוף ראשון. לדברי ר.צ. מפגר דנון בתשלומים, ור.צ. שוקלת, למרות נסיונו המר של שובל, לנקוט גם היא בשטת הפירסום בעיתונות.

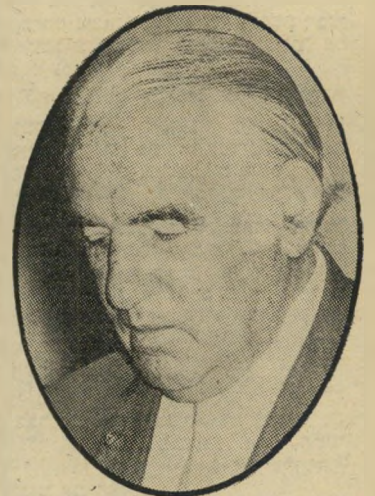
ד"ס.א.י. - בצרות

כאשר קמה חברת דיסטייין אינטרנטי שיונל (תיכנון בינלאומי), תלו בה מקי"מיה תקוות גדולות: חברת יבוא הרהיטים ותיכנון הדיירות לקחה לעצמה משרדים מפוארים בכיכר-המדינה בתל-אביב, החלה מהלכת בגדולות, כדרכו של היום וה"משקיע העיקרי שלה, רמי נער, שהוא חתנו של חיים ליבוביץ ז"ל, בעליו המנוח של ע"הזית שהשקיע בעסק של חתנו למעלה מרבע מיליון ל"י.

אולם חיש התברר כי כדי להצליח בר עסקים, לא די בחוש לתיכנון. מזה כמה שבועות החלו הזורים צ'קים של ד"ס.א.י., והספקים מדפקים על דלתותיו של הנער.

אולם נער מלא אופטימיות: בימים אלו הוא מסיים משאומתן עם משקיעים מחו"ל, המעוניינים בנושא יבוא הרהיטים, בדבר מכירת מחצית מניותיו.

אם יסתיים המו"מ בהצלחה, יחזור העסק לעמוד על רגליו.

משקיע וולפסון 800 מיליון רווח

וולפסון גבר שוב

על זין

סר אייזיק וולפסון זכה שוב בתואר בעל רשת התנויות הרווחת ביותר בי בריטניה. הרשת שלו, גרייט יוניברסל סטורט, צברה השנה רווח לפני מס של 78 מיליון ליש"ט — גידול של 17 מיליון לעומת אשתקד.

בשנה שעברה זכה במקום הראשון לורד מרקוס זין, בעל רשת מרקס את ספנסר.